

[Poulsgaard]

Sveriges Radio, set i forhold til det danske radiomonopol, og om det ikke på baggrund af de svenske erfaringer ville være muligt at foretage visse afskedigelser også i Danmarks Radio og TV.

Ministeren for kulturelle anliggender (Mimi Stilling Jakobsen):

Efter hvad jeg har fået oplyst som svar på hr. Poulsgaards spørgsmål, kan jeg sige, at antallet af heltidsstillinger i Danmarks Radio udgør 3.074. Efter hvad jeg ligeledes har kunnet få oplyst, udgør antallet af ansatte i Sveriges Radio og TV ca. 7.000. Spørgeren lægger ligesom op til en sammenligning mellem de to tal, men den er jeg desværre ikke i stand til at foretage. Det ville kræve, at vi til bunds undersøger omfanget af de opgaver, der skal løses, og hvordan de bliver løst, og det kan man nok ikke klare i et onsdagsspørgsmål, men jeg kan oplyse tallene.

Herudover kan jeg oplyse, at Danmarks Radio i 1982 var inde på de samme tanker og faktisk reducerede personaleantallet med ca. 140 stillinger, men herefter er der, så vidt jeg har fået oplyst, igen sket en stigning i personaleantallet som følge af den udviklingsplan, der er blevet vedtaget, og som bl.a. stod i relation til den licensstigning, et flertal i folketinget vedtog, dog ikke med regeringens stemmer.

Poulsgaard (FP):

Jeg skal jo takke for svaret, men jeg vil gerne sige følgende: vi har efterhånden haft så mange undersøgelser af de forhold, der hersker i Danmarks Radio og TV; der har været den ene efter den anden, og de render fra det alle sammen. Ville det ikke i en sparetid være relevant, om regeringen simpelt hen lavede en undersøgelse over, hvor mange ansatte der er i Sverige, Schweiz, USA og andre lande, vi kulturmæssigt kan sammenligne os med, så tror jeg ministeren ville opdage, at det faktisk slet ikke er så vanskeligt at skære ned på medarbejderantallet. Jeg ved godt, at det vil kræve ressourcer, men jeg tror, disse ressourcer er givet godt ud.

Men det helt fantastiske og det, som jeg synes man kan glæde sig over, er, at selv den socialdemokratiske regering i Sverige kan se, at det er nødvendigt, og når det er tilfældet,

burde en borgerlig regering i Danmark ikke holde sig tilbage.

Ministeren for kulturelle anliggender (Mimi Stilling Jakobsen):

Jeg glæder mig da meget over, at hr. Poulsgaard har fået retableret sin tillid til vort nordiske broderfolk, men jeg må bare lige gøre hr. Poulsgaard opmærksom på, at hans eget spørgsmål lød, hvor mange ansatte der er i Danmarks Radio, og hvor mange der er i Sveriges, og det er lige præcis det, ministeren har svaret på. Hvis hr. Poulsgaard ønsker yderligere oplysninger om Schweiz, Norge og Canada, så for min skyld ingen alarm, men så beder jeg om, at man stiller et skriftligt spørgsmål eller går i folketingets kulturudvalg. Hr. Poulsgaard må formulere sine spørgsmål efter, hvad han vil have besked om, og lade være med at komme med alle mulige hentydninger om, at ministeren er ligeglad, og ministeren gør ikke noget ved det. Jeg må henvise til, at radiorådet har et flertal, der mener nogle bestemte ting om det. Dette flertal afspejles her i folketingssalen, og det kan regeringen beklage, men det kan den faktisk ikke gøre noget ved.

Poulsgaard (FP):

Og regeringen ønsker heller ikke at gøre noget ved det; det har vi jo lige diskuteret. Man kunne f.eks. tage en vejledende folkeafstemning. Men ministeren har ret i, at jeg har fået svar på det, jeg stillede spørgsmål om. Nu uddyber jeg imidlertid mit spørgsmål en lille smule, og jeg vil da gerne rette min opfordring til ministeren i et nyt spørgsmål, for jeg tror, der er penge at spare, men foreløbig tak!

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 347

7) Til *ministeren for kulturelle anliggender* af:

Poulsgaard (FP):

»Hvad agter ministeren at gøre ved det forhold, som den konservative borgmester Ove Sundberg påpeger: at hvert bogudlån koster 12-15 kr.?«

Skriftlig begrundelse